

Αγωνιστικές Παρεμβάσεις Συσπειρώσεις Κινήσεις Δ.Ε.

Το Ίδρυμα Μποδοσάκη ενοχλήθηκε, επειδή η ΕΛΜΕ Μαγνησίας, με ομόφωνη απόφασή της, δήλωσε την αντίθεσή της σε προωθούμενη από αυτό χορηγία στα σχολεία. Ο κ. Μητσοτάκης αμέσως ανάρτησε στα κοινωνικά δίκτυα, την απογοήτευση του από την ανακοίνωση της ΕΛΜΕ, καθησυχάζοντας τους απανταχού ιδιώτες ότι είναι αποφασισμένος «να ενθαρρύνει και με φορολογικά κίνητρα τις ιδιωτικές δωρεές». Τάχιστα η ΔΑΚΕ καθηγητών, δια του προέδρου της ΟΛΜΕ, έσπευσε να καθησυχάσει και τους δύο από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Ερμηνεύοντας κατά το δοκούν τη θέση της Ομοσπονδίας για τα «χορηγικά προγράμματα στις σχολικές μονάδες» (22/06/2018), απέδωσε στους συναδέλφους της ΕΛΜΕ άγνοια και μάλιστα ανακοίνωσε ότι στο επόμενο ΔΣ της ΟΛΜΕ θα παρθούν νέες αποφάσεις, «συμβουλευτικού» χαρακτήρα. Τη σκυτάλη διασυρμού της ΕΛΜΕ και όλων των εκπαιδευτικών από τη μια και εξύμνησης της «μεγάλης προσφοράς των βιομηχάνων» στον ελληνικό λαό από την άλλη πήραν στα χέρια τους όλα τα ευαγή ιδρύματα δημοσιογραφίας, ανάμεσά τους και του πιο ακροδεξιού τύπου.

Γιατί θορυβήθηκαν τόσο πολύ όλοι αυτοί;

Τους πείραξε «η φοβική νοοτροπία» των εκπαιδευτικών «που θέλει τα σχολεία και τα πανεπιστήμια αποκομμένα από την κοινωνία», όπως αναφέρει ο κος Μητσοτάκης; Είναι το ότι «η ΕΛΜΕ Μαγνησίας δε θέλει σύγχρονα σχολεία για τους μαθητές», όπως γράφει η εφημερίδα «Ελεύθερη Ωρα»; Ή είναι η «ιδεοληψία», η «στενοκεφαλιά», η «άγνοια της ιστορίας» ή η «ανίατη μωρία» των εκπαιδευτικών, που γράφουν οι υπόλοιπες εφημερίδες; Ή μήπως «οι συνάδελφοι «παραπληροφόρηθηκαν» και μπέρδεψαν τις έννοιες «δωρεά» και «χορηγία», όπως διατείνεται ο πρόεδρος της ΟΛΜΕ;

Τους πείραξαν τρία πράγματα. Η κατηγορηματική αντίθεση της ΕΛΜΕ απέναντι στη «χορηγία του Ιδρύματος» από τη σκοπιά της υπεράσπισης της ύπαρξης του Δημόσιου σχολείου. Το κάλεσμα προς τους εκπαιδευτικούς η αντίθεση αυτή να γίνει πράξη. Το ότι εγκαλείται το Υπουργείο Παιδείας να μην επιτρέπει στις εταιρείες να εισέρχονται στα σχολεία. Αλήθεια με ποιο δικαίωμα το Ίδρυμα Μποδοσάκη «ήρθε άτυπα σε επαφή με τα κατά τόπους Εργαστηριακά Κέντρα Φυσικών Επιστημών, για να καταγραφούν οι ανάγκες», όπως αναφέρει σε ανακοίνωσή του;

Με ποιο δικαίωμα κατόπιν στάλθηκε σε σχολεία έγγραφο για «Χορηγία εργαστηριακού εξοπλισμού» και μάλιστα «βασικού» προς τα σχολεία;

Δεν πρόκειται λοιπόν για ένα απλό ζήτημα μιας δωρεάς από το «παγκάρι» ενός Ιδρύματος, που αν μη τι άλλο δε δεσμεύει σε τίποτα το δωρεοδόχο. Οι διάφοροι βιομήχανοι, εφοπλιστές και λοιποί επενδυτές μαζί με τα κόμματά τους και όλο το προσωπικό τους φρόντισαν για χάρη των κερδών τους να ακολουθηθεί μια πολιτική καταλήστευσης των εργαζόμενων, να ξεπουληθούν τα δημόσια αγαθά, να περιέλθει η δημόσια παιδεία σε καθεστώς υποβάθμισης και φτώχειας.

Σκόρπισαν θάνατο σε ανθρώπους και περιοχές, δε δίστασαν στις εμπόλεμες καταστάσεις να ενισχύσουν

το φασισμό και τους δωσίλογους. Είναι ντροπή για τη σημερινή κυβέρνηση αφού «αφαιρεί» τα κοινωνικά δικαιώματα με την ίδια πολιτική, να τους καθαγιάζει και να εμφανίζει τους ληστές σαν ελεήμονες ευεργέτες, που τους καλεί μάλιστα από το βήμα της ΔΕΘ να δώσουν κανένα ψίχουλο στους αναξιοπαθούντες.

Θέλουν να συνηθίσουμε να ζούμε από την ελεημοσύνη των Ιδρυμάτων, των ευυπόληπτων ιδιωτών που κάνουν μπίζνες με τον ιδρώτα μας. Το κράτος πέρα από τις διευκολύνσεις που θα τους παρέχει απαλλάσσεται κάθε ευθύνης, βυθίζοντας τον προϋπολογισμό για την παιδεία και την υγεία στα τάρταρα. Έτσι τα τελευταία χρόνια τις πόρτες των σχολείων διαβαίνουν συνεχώς εταιρείες, σχεδόν πάντα με τη μάσκα ενός ευαγούς ιδρύματος ή μιας μη κυβερνητικής οργάνωσης, στο πλαίσιο της περίφημης «κοινωνικής εταιρικής ευθύνης». Αυτής που ορίζει οι εταιρείες να διαδραματίζουν ουσιαστικό ρόλο στην εδραίωση θετικής φήμης, η οποία με τη σειρά της συντελεί μακροπρόθεσμα στην αύξηση της κερδοφορίας τους.

Ένα σχολείο που υποβαθμίζεται συνεχώς και η λειτουργία του εξαρτάται από δωρεές ή χορηγίες είναι αστείο να πει κανείς ότι δεν εξαρτάται από τους χορηγούς ή δωρητές του. Γι αυτό εξ άλλου ακόμη και ο νόμος δίνει το δικαίωμα στο δωρεοδόχο να μην αποδεχθεί τη δωρεά για προστασία της αυτονομίας του. Το επόμενο βήμα είναι η χρησιμοποίηση της εκπαίδευσης σαν πεδίο κέρδους, όπως έχει γίνει πολλαπλά μέσω του εξοπλισμού στον τομέα της πληροφορικής με απαρχή της διαδικασίας τα προγράμματα ΕΣΠΑ.

Οι εκπαιδευτικοί αρνούνται να γίνουν τα σχολεία όμηροι των εταιρειών και των ιδρυμάτων τους

Αγωνίζονται και απαιτούν από το κράτος και την κυβέρνηση να γυρίσει πίσω στην εκπαίδευση και την υγεία, τα χρήματα που κλέβουν καθημερινά με τις φοροαπαλλαγές, τα δανεικά και αγύριστα, το ξεζούμισμα των εργαζόμενων. Οι δάσκαλοι πρέπει να διδάσκουν στους μαθητές τους πώς να κερδίσουν την αξιοπρέπεια τους και να σταθούν όρθιοι απέναντι στον εκβιασμό της ανέχειας.

Αυτά δεν μπορεί να τα καταλάβει κανείς Μητσοτάκης και καμιά ΝΔ, που υποκλίνεται σε ό,τι προέρχεται από την ιδιωτική πρωτοβουλία, μιλάει για τη σύνδεση της εκπαίδευσης με την κοινωνία και εννοεί τις επιχειρήσεις, βρίσκει ευκαιρίες για να εξαγγέλλει κι άλλες φοροαπαλλαγές για το κεφάλαιο αλλά και σκληρή αξιολόγηση και απολύσεις για τους εκπαιδευτικούς, συντάσσεται με ό,τι πιο αντιδραστικό έχει διαλύσει τη δημόσια παιδεία ανά τον κόσμο.

Δυστυχώς για τον κλάδο, που έχει τέτοιους εκπροσώπους, μαζί τους επέλεξε να συνταχθεί και ο πρόεδρος της ΟΛΜΕ ο οποίος, έξω από κάθε συνδικαλιστική δεοντολογία, αγνόησε τις ομόφωνες αποφάσεις της ΕΛΜΕ Μαγνησίας, αλλά και τις αποφάσεις της ίδιας της ΟΛΜΕ που ζητούσε «το υπουργείο να παρέμβει προκειμένου να μην επιτρέπει στις εταιρίες να εισέρχονται στους χώρους των σχολείων με το πρόσχημα χορηγικών προγραμμάτων».

Το δημόσιο σχολείο ανήκει στους εργαζόμενους και τα παιδιά τους. Το κράτος και η κυβέρνηση οφείλει να το εξοπλίζει με εκπαιδευτικούς, εργαστήρια, βιβλία κι ό,τι άλλο χρειαστεί, με τα χρήματα που τους κατακλέβει χρόνια τώρα κι όχι να ξελασπώνει Τράπεζες και εργοδότες.

Καμιά «φοβική νοοτροπία» απέναντι στους ισχυρούς δε πρέπει να εξαναγκάσει τους εκπαιδευτικούς να παραιτηθούν από αυτό το δικαίωμα και να υποκύψουν στους εκβιασμούς.

Την ανοχή μας στο φόνο δεν θα την έχετε!